

O tabără de vis...

Mi-aduc aminte și acum cu o bucurie imensă ziua când ne-am adunat cu toții la Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava pentru a pleca în tabără la Voroneț. Dorința de a călători nutrea în inimile noastre. Așteptasem acest lucru toată vara, și iată că visul devenea realitate.

Joi, 14 august, la 3 kilometri depărtare de Voroneț ne-am cazat la „Vila Maria” având parte de niște gazde primitoare: familia Grosu. Locul te îmbie prin atmosfera calmă, acompaniată doar de un susur lin de râu de munte. Pădurea aflată în imediata vecinătate e o oază de liniște.

A doua zi, fiind Praznicul Adormirii Maicii Domnului am mers la Mănăstirea Humor, al cărei hram se sărbătorea.

Știam încă de la plecare că această tabără va fi o tabără de

creație și, pentru început am făcut o excursie de documentare. Am mers la un atelier de icoane din Molid, unde doamna Livia Teodora Țebrean ne-a povestit ce importanță are icoana în viața noastră, cum se realizează o icoană pe lemn, pentru că icoana este fereastră către Dumnezeu. Pictura icoanelor înfățișează lucrurile ca și când ar fi produse de Lumină și nu ca și cum ar fi luminate de o sursă exterioară. Pictarea icoanelor este o formă de artă care îmbină aceste elemente într-un tot unitar cu semnificații profunde.

Am mers și la mănăstirea Moldovița unde am văzut că icoanele pot rezista vreme îndelungată, că ele sunt o predică în imagini, că ele exprimă grafic întreaga învățătură de credință. Se spune că ceea ce Sfânta Evanghelie înfățișează prin cuvânt, icoana

vestește prin imagine. Regăsim în icoane toată istoria mântuirii, precum și mărturia concretă a sfințeniei, la care suntem, cu toții, chemați.

Apoi premianții de la desene au început să pună în practică tot ce au învățat, și au început să deseneze icoana Maicii Domnului, începând cu pregătirea lemnului și continuând cu etapele desenării. Fiecare icoană pe care acești copii o vor picta va fi o chemare a lui Dumnezeu către om, iar fiecare din cei ce vor vedea aceste icoane se va putea apropia mai ușor de Dumnezeu.

Premianții de la eseuri, au avut îndrumarea doamnei Maria Șelari, care ne-a ajutat să aprofundăm cunoștințele despre realizarea eseurilor, urmând anumite etape, apoi am încercat să punem în aplicare tot ce am învățat.

Joi, 21 august, era ziua când trebuia să ne întoarcem acasă, dar nu ne puteam despărți ușor, așa că am mers la mănăstirea Sucevița, Putna și Bogdana, unde ne-am umplut inimile de sfințenie și am mulțumit lui Dumnezeu.

Ne-am despărțit având bucuria întâlnirii și speranța revederii, cu decizii noi în slujire, cu prietenii noi, cu aer proaspăt de munte și cu hainele pline de fum de la focul de tabără și nu în ultimul rând cu mulțumirea pentru binecuvântările primite și vremea bună de care ne-am bucurat.

*Adriana Ionesi, clasa a VIII-a,
Școala de arte și meserii „Dimitrie Onciu”-Straja*

